

9 iunie - 15 iulie

Dreptatea și mila în Vechiul Testament (1)

Textul de memorat: „*El face dreptate celor asupriți; dă pâine celor flămânzi: Domnul izbăvește pe prinșii de război; Domnul deschide ochii orbilor; Domnul îndreaptă pe cei încovoiați; Domnul iubește pe cei neprihăniți. Domnul ocrotește pe cei străini, sprijină pe orfan și pe văduvă, dar răstoarnă calea celor răi.*” (Psalmii 146:7-9)

Cu câțiva ani în urmă, într-o zi rece, un băiat de 10 ani, desculț și tremurând de frig, stătea în fața unui magazin de încălțăminte din New York cu nasul lipit de vitrină. La un moment dat, o femeie s-a apropiat de el și l-a întrebat la ce se uita atât de atent; el ia răspuns că se ruga ca Dumnezeu să-i dea o pereche de pantofi. Femeia l-a luat de mână și l-a dus în magazin. I-a cerut vânzătoarei șase perechi de șosete, un lighean cu apă și un prosop. L-a dus pe băiat în spatele magazinului, și-a dat jos mănușile, i-a spălat picioarele și i le-a șters cu prosopul. A luat o pereche de șosete și i le-a pus în picioare, iar apoi i-a cumpărat o pereche de pantofi. La sfârșit, l-a bătut ușor pe umăr și l-a întrebat dacă se simțea mai bine. Când a dat să plece, băiatul a prins-o de mână și a întrebat-o cu lacrimi în ochi; „Nu vă supărați, sunteți cumva soția lui Dumnezeu?”

Fără să-și dea seama, băiatul acesta a rostit un mare adevăr: biserica este mireasa Mântuitorului. Noi, credincioșii, avem menirea de a reflecta caracterul Său. Dacă suntem ai săi cu adevărat, atunci vom avea grijă și compasiune față de sărmani și neputincioși.

Duminică, 10 iulie – Mila și dreptatea: semne distinctive ale poporului lui Dumnezeu

Încă de la început, dreptatea socială a făcut parte integrantă din legile lui Dumnezeu și din idealul Său pentru poporul pe care l-a ales. Dreptatea socială a fost de la bun început intenția lui Dumnezeu pentru societatea umană: Ei și-a dorit o lume în care necesitățile fundamentale să fie împlinite, în care oamenii să prospere și în care să domnească pacea.

1. Citește Exodul 22:21-23; 23:2-9; Leviticul 19:10; Proverbele 14:31; 29:7. Care erau situațiile concrete în care era nevoie de milă și de dreptate (sau de ceea ce numim „dreptate socială”)?

Mila și dreptatea sunt subliniate și în legile cu privire la Sabat date vechiului Israel. Dumnezeu a vorbit despre trei tipuri de sărbători sabatice.

2. Cum se reflectă mila și dreptatea în fiecare dintre aceste sărbători sabatice? Exodul 20:8-10; 23:10,11; Leviticul 25:8-55.

a. Instrucțiunile cu privire la respectarea Sabatului zilei a șaptea cuprindeau prevederi legate de posibilități egale, în ce privește odihna, pentru toți, inclusiv pentru slujitori, animale și străini.

b. Fiind sărbătorit o dată la șapte ani, anul sabatic era anul în care se anulau datoriile, în care se manifesta grija față de cei săraci și în care erau eliberați sclavii. Dumnezeu i-a cerut poporului Său să le facă parte și animalelor de beneficiile anului sabatic (vezi Leviticul 25:6,7)

c. Anul jubileului era sărbătorit o dată la cincizeci de ani, după șapte ani sabatici. În acest an, proprietatea vândută se întorcea la proprietarul inițial; datoriile erau șterse; întemnițații și sclavii erau puși în libertate. Jubileul îi aducea pe oameni la același nivel - era momentul zero, când fiecare avea șansa de a lua viața de la capăt. Acesta era „un sistem de protecție atât împotriva extremei bogăției, cât și împotriva celei a sărăciei”. – Ellen G. White, *Divina vindecare*, ed. 2010, p. 130

Iată că, în sânul societății evreiești, dreptatea și mila conlucrau în favoarea celor mai puțin privilegiați.

Luni, 11 iulie – Grijă față de toți

3. Citește Geneza 2:1-3. Ce ne spune acest pasaj despre caracterul universal al Sabatului?

Când păzim Sabatul cu adevărat, nu ne mulțumim să ne bucurăm doar noi de odihnă (Exodul 23:12), de răscumpărare (Deuteronomul 5:12-15) și de restaurarea finală pe Noul Pământ (Isaia 66:22,23), Sabatul zilei a șaptea ne transmite ideea că Dumnezeu este Creatorul și Dătătorul odihnei pentru toți locuitorii pământului, universalitatea odihnei Sabatului implică faptul că noi toți, săraci sau bogați, avem niște lucruri în comun. Noi toți Îl avem ca Tată pe Dumnezeu, iar aceasta înseamnă că suntem egali și că avem dreptul la aceeași preocupare din partea altora.

Totodată, cum s-a arătat la secțiunea de ieri, preocuparea pentru dreptate socială se extinde de la Sabatul săptămânal la anul sabatic și apoi la anul jubiliar. Principiile pe care se bazează aceste trei sărbători sabatice (prezentate în Leviticul 23 și 25) și-au păstrat valabilitatea pentru creștini, Sabatul zilei a șaptea arăta înapoi, către Creațiune, dar și înainte, către Noul Pământ. El ne consolidează relația cu Creatorul și Mântuitorul nostru milostiv, aducându-ne mai aproape de cei pe care-i iubește atât de mult: de cei sărmani și suferinzi.

Să reținem totuși că, deși anul sabatic și anul jubileului ilustrează niște principii eterne, respectarea lor ca sărbători religioase nu mai este necesară astăzi, Spre deosebire de Sabatul zilei a șaptea, care a fost instituit la Creațiune, înainte de căderea în păcat, sărbătorile acestea fac parte din ceremoniile care au fost „umbre ale lucrurilor viitoare” (Coloseni 2:16,17). Ceea ce rămâne valabil este principiul de la baza lor cu privire la modul cum ar trebui să ne purtăm cu alții și, mai ales, cu cei care trec prin dificultăți.

Ca popor răscumpărat, israeliții aveau obligația de a fi lumină în lume, manifestând mila lui Dumnezeu față de toți semenii lor, fără părtinire. Plini de recunoștință, ei trebuiau să reprezinte caracterul lui Dumnezeu înaintea celor care nu-L cunoșteau.

Citește Amos 8:4-7. Ce fapte greșite sunt amintite aici? Cum ne putem feri de comiterea unor asemenea fapte? Ce înseamnă pentru tine declarația: „Niciodată nu voi uita niciuna din faptele lor”?

Marti, 12 iulie - Vocea profeților (1)

4. Citește Proverbele 31:8-9. Ce principii din aceste versete putem aplica astăzi la viața noastră?

În secțiunile anterioare, am subliniat că Dumnezeu dorește ca poporul Său să manifeste trăsăturile Sale, mila și dreptatea, ca parte a comportamentului ideal pe care trebuie să-l aibă copiii Săi. Profeții evrei au luat în dese ocazii apărarea celor în nevoie, chemând poporul lui Dumnezeu la pocăință, deoarece reprezenta incorect preocuparea Sa pentru cei marginalizați și asupriți. De altfel, Dumnezeu pune semnul egal între comportamentul răscumpărător altruist și închinarea adevărată.

5. Citește Isaia 1:13-17. Ce ne spune acest pasaj cu privire la ce consideră Dumnezeu a fi adevărata închinare? Cum putem aplica aceste învățături la viața noastră?

Mulți profeți din Vechiul Testament au vorbit despre evenimente care aveau să se petreacă în viitor, uneori la multă vreme după moartea lor, dar au fost preocupați și de starea contemporanilor lor, chemându-i la reformă spirituală și morală și la slujire neegoistă față de semenii. Glasul lor s-a auzit cel mai tare atunci când poporul făcea eforturi pentru a etala o închinare ostentativă, dar nu reflecta compasiunea lui Dumnezeu pentru suferința celor din jurul lor. Nu există exemplu mai greșit decât acela dat de creștinii care sunt prea ocupați cu „închinarea” la Dumnezeu ca să-și ia timp pentru a ajuta persoanele aflate în dificultate. Crezi că a-I sluji Domnului prin împlinirea nevoilor altora ar putea fi o formă de „închinare”?

Miercuri, 13 iulie - Vocea profeților (2)

Capitolul 58 al cărții lui Isaia conține un mesaj profetic special, de mustrare și de încurajare, adresat poporului

lui Dumnezeu din timpul lui Isaia, dar și nouă, celor de astăzi,

6. Citește Isaia 58:2. Ce Îl nemulțumea pe Dumnezeu la poporul Său?

Nu știm ce „ton al vocii” a folosit Dumnezeu aici, dar reiese clar că El a condamnat parada lor de evlavie și credința lor falsă.

7. Citește Isaia 58:3-14. Ce le-a reproșat Dumnezeu israeliților cu privire la formele religioase pe care le practicau (în acest caz, obiceiul de a posti)?

Observă aici un aspect important: închinarea centrată pe propria persoană - *Doamne, dă-mi cutare lucru și fă-mi cutare lucru*. Categorie rugăciunea adresată Domnului pentru împlinirea nevoilor personale își are timpul și locul ei. Însă ideea pe care vrea să ne-o transmită Domnul aici este că închinarea autentică va include și venirea în întâmpinarea nevoilor celor flămânzi, asupriți și săraci. Și, lucru uimitor, activitatea aceasta este o binecuvântare nu numai pentru beneficiarii ajutorului, ci și pentru dătătorii lui. Citește textele care arată ce se va întâmpla cu aceia care merg la cei în nevoie și le oferă ajutor. Când le slujim altora, când le dăm altora, suntem binecuvântați. Sigur ai avut până acum, măcar o dată în viață, această experiență! Știi ce bucurie, satisfacție și speranță au cei care-i ajută pe alții! Nu există altă cale mai bună de a reflecta caracterul lui Hristos!

Citește Faptele 20:35. Cum și în ce situații ai experimentat acest adevăr în viața ta?

Joi, 14 iulie - O forță de partea lui Dumnezeu

Nu este suficient să avem adevărul, chiar dacă lucrul acesta este absolut necesar. În Isaia 58, poporul lui Dumnezeu avea zel pentru formele și practicile religioase, dar nu stătea bine la trăirea practică a credinței. Dumnezeu cheamă biserica Sa de astăzi să fie o forță spre bine, dând glas apelului profeților din Vechiul Testament de a reprezenta corect caracterul Său.

8. Citește textele de mai jos. Cum putem împlini, ca biserică locală și mondială, chemarea lui Dumnezeu în acest domeniu? Psalmii 82:3; Isaia 1:17

În 2011, pastorul unei biserici situate într-o zonă afectată de violență armată a luat cuvântul în cadrul unui congres religios ținut într-un mare oraș. Spicuiam câteva idei din discursul său: „Creștinii trebuie să oprească marșul morții!” După ce a făcut referire la faptul că Isus a oprit cortegiul funerar și l-a înviat pe fiul văduvei din Nain (Luca 7:11-17), el a explicat de ce biserica n-a putut sta nepăsătoare atunci când violența s-a intensificat în zona lor. În continuare, i-a adresat auditoriului următoarea întrebare: „Oare noi, ca biserică, suntem preocupați doar să aducem laude? Nu noi trebuie să-L întrebăm pe Dumnezeu: «De ce Tu permiți suferința?»», ci Dumnezeu ne întreabă pe noi: «De ce voi permiteți suferința?»”

Biserica aceasta este foarte activă în viața acelei localități. Corul bisericii a ieșit pe străzi șapte ani la rând, a cântat, a împărțit pliante și a pus la dispoziția cetățenilor servicii care se adresau nevoilor lor. După ce a fost stabilit astfel contactul cu ei, membrii bisericii le-au oferit ajutor în diverse feluri, făcându-le mult bine. Prin programele ei variate, biserica a reușit să influențeze în mod semnificativ zona în care trăia.

Acesta este doar un exemplu cu privire la numeroasele căi prin care biserica poate fi o forță care să slujească societății și să ajute la vindecarea ei.

Ce poate face biserica ta pentru a ajuta persoanele defavorizate din localitate?

Vineri, 15 iulie - Studiu suplimentar

Pentru a afla mai multe informații despre subiectul acestui studiu, citește din cartea *Patriarhi și profeți*, de Ellen G. White, capitolul 27, „Legea dată lui Israel”, și capitolul 51, „Purtarea de grijă a lui Dumnezeu pentru cei săraci”.

Conceptele de milă și de dreptate apar frecvent în Vechiul Testament. Studiază, de exemplu, Deuteronomul *Studiu Biblic, Trim. III, 2016 – Rolul bisericii în societate*

24:10-22. Observă cât de concrete sunt poruncile date aici. Domnul este într-adevăr preocupat de săraci, de cei care muncesc din greu și de cei îndatorați: El Își exprimă grija față de persoanele defavorizate, nu doar teoretic, într-un limbaj abstract, ci ne oferă îndrumări concrete, practice, pentru a ști cum să ne purtăm și cum să nu ne purtăm față de cei care au datorii sau care lucrează pentru noi și sunt săraci. Conceptele acestea erau prea importante ca definierea lor să fie lăsată în seama unor aprecieri personale cu privire la ce înseamnă dreptatea și mila. Totodată, Domnul le aduce aminte că și ei au fost odinioară în acele situații nefericite: „Adu-ți aminte că ai fost rob în țara Egiptului; de aceea îți dau poruncile acestea, ca să le împlinești” (Deuteronomul 24:22). Creștini fiind, să nu uităm niciodată că, indiferent de starea noastră materială, am beneficiat în mod nemeritat de harul lui Dumnezeu. De aceea, să fim gata ca, din bogăția și plinătatea pe care le avem în Hristos (Efeseni 3:19, Coloseni 2:10), să-i ajutăm pe cei care au nevoie de noi!

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: 1 Cronici 18-24

1. De unde au ajuns la Ierusalim scuturile de aur?
2. Cine l-a omorât pe uriașul cu 24 de degete?
3. Cum i-a răspuns Domnul lui David în aria lui Ornan?
4. Ce slujbe îndeplineau leviții cu vârsta de peste 20 de ani?

Viața lui Iisus, capitolul 81

5. Cine a mai înviat la învierea lui Hristos?